

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal administratif de Rennes – Francuska) – Doux SA, en redressement protiv Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Predmet C-141/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 543/2008 — Članak 15. stavak 1. — Članak 16. — Smrznuti i brzo smrznuti pilići — Gornja granica udjela vode — Zastarjelost te granice — Praktične mjere za kontrole — Ponovne analize — Uredba br. 612/2009 — Članak 28. — Izvozne subvencije za poljoprivredne proizvode — Uvjeti za dodjelu — Dobra i zadovoljavajuća tržišna kvaliteta — Proizvodi koji se stavljaju na tržište pod uobičajenim uvjetima)

(2017/C 144/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Rennes

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Doux SA, en redressement

Tuženik: Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Izreka

1. Ispitivanje trećeg pitanja nije otkrilo nijedan element koji bi mogao utjecati na valjanost gornjih granica udjela vode u zamrznutom pilećem mesu, definiranih u članku 15. stavku 1. Uredbe te Prilozima VI. i VII. Uredbi Komisije (EZ) br. 543/2008 od 16. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu tržišnih standarda za meso peradi, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1239/2012 od 19. prosinca 2012.
2. Članak 28. stavak 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 612/2009 od 7. srpnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 173/2011 od 23. veljače 2011., treba tumačiti na način da se smrznuti i brzo smrznuti pilići čiji udio vode prelazi granice određene Uredbom br. 543/2008, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije br. 1239/2012, ne mogu stavljati na tržište u uobičajenim uvjetima na području Europske unije i da ne ispunjavaju uvjet dobre i zadovoljavajuće tržišne kvalitete čak ni ako imaju potvrdu o zdravstvenoj ispravnosti koju je izdalo nadležno tijelo.

3. Budući da su Prilozi VI. i VII. Uredbi br. 543/2008, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom br. 1239/2012, dovoljno precizni za obavljanje kontrole smrznutih ili brzo smrznutih pilića namijenjenih za izvoz s izvoznom subvencijom, činjenica da država članica nije donijela praktične mjere, čije je donošenje predviđeno u članku 18. stavku 2. navedene uredbe, ne čini te kontrole nepouzdanima za odnosne poduzetnike.
4. Izvoznik smrznutih i brzo smrznutih pilića može, u skladu s člankom 118. stavkom 2. i člankom 119. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik), s jedne strane, osobno prisustvovati ili biti zastupljen kada se roba pregledava i kada se uzimaju uzorci i, s druge strane, zahtijevati daljnji pregled ili uzorkovanje robe ako smatra da rezultati koje su dobila nadležna tijela nisu valjani.

⁽¹⁾ SL C 190, 8. 6. 2015.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – GE Healthcare GmbH protiv Hauptzollamt Düsseldorf**

(Predmet C-173/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Carinski zakonik Zajednice — Članak 32. stavak 1. točka (c) — Utvrđivanje carinske vrijednosti — Tantijeme ili licencijske naknade koje se odnose na robu koja se procjenjuje — Pojam — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 160. — „Uvjeti za prodaju” robe koja se procjenjuje — Plaćanje tantijema ili licencijskih naknada u korist društva koje je povezano kako s prodavateljem tako i s kupcem robe — Članak 158. stavak 3. — Mjere prilagodbe i raspodjele)

(2017/C 144/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GE Healthcare GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Düsseldorf

Izreka

1. Članak 32. stavak 1. točku (c) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1791/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenog 2006., treba tumačiti na način da, s jedne strane, ne nalaže da iznos tantijema ili licencijskih naknada treba biti utvrđen u trenutku sklapanja ugovora o licenciji ili u trenutku nastanka carinskog duga kako bi se smatralo da se te tantijeme ili licencijske naknade odnose na robu koja se procjenjuje i, s druge strane, da dopušta da se te tantijeme ili licencijske naknade „odnose na robu koja se procjenjuje” čak i ako se one odnose samo djelomično na navedenu robu.
2. Članak 32. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 2913/92 kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006 i članak 160. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1875/2006 od 18. prosinca 2006., treba tumačiti na način da tantijemi i licencijske naknade predstavljaju „uvjet za prodaju” robe koja se procjenjuje kada u istom koncernu trgovačkih društava plaćanje tantijema i licencijskih naknada zahtijeva poduzetnik koji je povezan i s prodavateljem i s kupcem te se plaćaju u korist tog istog poduzetnika.